

umtude bar Besiddelse af Flaaden? (Ni mestad: Nei!). Troer da det ærede Medlem, at Franskmændene kunde have gaaet til Sjælland, naar England ikke havde villet det (Ni mestad: I Vinteren mellem 1807 og 8). Saa kommer ogsaa Vinteren mellem 1854 og 55 i Betragtning (Ni mestad: Na!). Ja Vinter er Vinter, og der kan marscheres fra Ost til Vest i Vinter saagodt som fra Vest til Ost dengang. Men det er heller ikke det, han mener; han veed meget godt, at det umiddelbare Tryk, som de Franske udøvede, var gennem deres Nærværelse i Hamborg ved det Pant, der kunde tages i Halvøen (Ni mestad: Ja!). Ja, der var Trykket; men troer det ærede Medlem ikke, at der ogsaa kunde tænkes paa det Tryk i Vinteren mellem 1854 og 55? (Ni mestad: Na!). Ja Na, ja nu vide vi, at det ikke er skeet; men den Gang, Udrustringerne skete, vidste vi ikke, om det kunde skee, og jeg har i disse Aaringer hørt nok raabe paa Preussen og Preussens og Tydsklands Tilbøielighed til at slutte sig til Osten mod Vestmagterne, til at tænke, at Ministeriet vel kunde have været saa forsigtigt at sige: vi holde os overbeviste om, at den Fare ikke er tilstede, men vi skulle dog være belavede paa den; og en Rustning her paa Sjælland, naar Sømidlerne og Bevægelsesmidlerne ere tilstede, er den allerbedste Reserveopstilling for Tropper i Holsteen, thi, naar vi uden at aabensbare vore Hensigter skulle være satte paa at forsvare vor Sydgrense og hurtigt komme den til Hjælp, saa skulle vi ikke samle Tropper i Slesvig eller Jylland, thi saa have vi robet vore Hensigter, men saa skulle vi samle Tropper paa Sjælland, saa skulle vi samle dem ved Kjøbenhavn, og saa skulle vi have Bevægelsesmidler paa Søen, hvormed vi hurtigt kunne transportere Tropperne, saa at de hurtigt kunne være der tilstede; thi Overraskelsen er den halve Sir (A. Hage: Na!). Ja, nu er det glemmt, da Liderne ere forbi. (A. Hage: Var det Meningen?) Jeg spørger det ærede Medlem; var det ikke Meningen? Man maa ikke overse, at, naar der under en Sag af denne Art kan bringes den Betragtning frem, som jeg her har bragt frem, og den ene da kan spørge: var det Menin-

gen? den Anden: var det ikke Meningen? saa er det et ganske simpelt Retfærdighedskrav at antage, at det maa have været Meningen, thi deri ligger den forstandigste Udydning af den hele Forholdsregel. Indvender man da: ja, hvorfor siges det da ikke af Ministeriet, at Meningen var saaledes? saa svarer jeg: Tak for, at man ikke siger os det. Thi lægger vel Mærke til, at just det, at den Art Ting ikke blive sagte, er det Fortrinligste for en lille Stat, idet den derved holder sin Diplomati udenfor Debatterne i Rigsdagen (A. Hage: Na!). Ja, jeg veed nok, at det er et meget vint Punkt at røre ved, og jeg veed ogsaa, at det endnu ikke vil finde Anklang, men jeg veed, at der ved disse Betragtninger faaes en Sød, hvoraf de Herrer om Aaringer ville pille Ar og glæde sig ved, at Sæden blev saaret og at Arene ere komne til at vore. Det er desuden Betragtninger, som vi ikke kunne lade være ude af Agt, idet vi spørge, hvorledes vi skulle stille os ligeoverfor denne Bevilgning, som har en politisk Side og en ikke politisk Side, Overtrædelsesiden, som er upolitisk og som ikke hænger sammen med det politiske Spørgsmaal. At denne simple Overtrædelseside en Gang maatte tages i Betragtning, har jeg før havt den Ære meget tydeligt at gøre opmærksom paa i dette Thing, idet jeg har sagt til Ministeren, i det Dieblit vi faae, han vilde betræde en saadan Bet: ja, lad gaae, men det vil være for egen Regning. De Ord har jeg brugt, og saaledes siger jeg i dette Dieblit: lad gaae — og det er gaaet, — men det skal være for egen Regning, og derfor er jeg villig til at lægge Bægt paa de Summer, der paa denne Maade ere blevne forbrugte, og det skulde forundre mig, om det ikke blev for egen Regning. Men for at Bægten kan falde desto tungere og bestemttere paa disse Summer, opfordrer jeg til at bevilge og indrømme Saameget, som der i den hele Stilling kun kan findes Anledning til at bevilge; dertil opfordrer jeg, fordi det er Klogskab, fordi det er Rigsdagens bedste Værn, Rigsdagens største og kraftigste Middel til at indtage en for den kommende Udvikling gavnlig Stilling. Det er den Stillestreg, den Bevægelsesning, som Minoriteten har søgt at